

Sygn. akt: I C 771/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Gawłowska-Sobusiak
Protokolant:	Paulina Wąs

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółka Akcyjna w B.**

przeciwko A. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. C. na rzecz powoda Banku (...) Spółka Akcyjna w B. kwotę 712,18 zł (siedemset dwanaście złotych 18/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie liczonymi od dnia 12 czerwca 2015r. do dnia 8 marca 2016r.;

II. płatność, zasądzoną w pkt I wyroku kwoty 712,18 zł, rozkłada na 15 (piętnaście) miesięcznych rat: pierwsza rata w kwocie 12,18 zł (dwanaście złotych 18/100), a kolejne 14 (czternaście) rat w kwotach po 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych) każda – płatnych do 5-go dnia każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, przy czym pierwsza rata płatna jest w miesiącu następnym po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w uiszczeniu którejkolwiek z rat;

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. zasądza od pozwanej A. C. na rzecz powoda Banku (...) Spółka Akcyjna w B. kwotę 90,30 zł (dziewięćdziesiąt złotych 30/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w pozostałym zakresie odstępuje od obciążania pozwanej kosztami procesu należnymi stronie powodowej.

Sędzia

SR Agata Gawłowska – Sobusiak

S..

I/odnotować wyrok

II/kał.3 tygodnie

B. dnia 8.03.2016

Sygn. akt I C 771/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Brzesku z dnia 8 marca 2016 r.

Powód Bank (...) Spółka Akcyjna w B. domagał się zasądzenia od pozwanej A. C. kwoty **712, 18 zł** z odsetkami ustawowymi od dnia 12 czerwca 2015 roku, tj. od dnia wniesienia powództwa, do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i prowizji e-C. w kwocie 0, 30 zł.

Uzasadniając pozew powód podniósł, że w dniu 5 września 2013r. pozwana zawarła z nim, tj. Bankiem (...) S.A. w B., umowę nr (...) o kartę kredytową. W wyniku operacji przeprowadzonych w ramach w tej umowy na rachunku pozwanej pojawiło się zadłużenie. Należność stała się wymagalna od dnia 25 lutego 2015r. Powód podejmował próby polubownego odzyskania należności m.in. kierując w dniu 12 stycznia 2015r. do pozwanej wezwanie do zapłaty, jednak bez rezultatu.

Powód wyjaśnił, że na należność dochodzoną pozvem składają się: kapitał w kwocie **695, 56 zł** oraz odsetki karne za opóźnienie naliczone od zaległej kwoty kapitału od dnia następnego po dniu 12 stycznia 2015r. do dnia poprzedzającego pozwanie według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP w łącznej kwocie **16, 62 zł**.

Powód nie wyraził zgody na rozłożenie dochodzonej pozvem należności na raty, ani na odstąpienie od obciążania pozwanej kosztami procesu.

Powód podniósł, że zła sytuacja majątkowa pozwanej może być zmienna w czasie. Nadto twierdzenia pozwanej mogą opierać się na jej subiektywnych odczuciach i stanowić oceny oderwane od rzeczywistych możliwości zarobkowych i majątkowych. Co więcej twierdzenia pozwanej stoją w sprzeczności ze sposobem jej postępowania, albowiem pozwana nie wykazała woli spłaty zadłużenia, nie regulowała go wpłacając chociażby minimalne kwoty.

Dalej powód podniósł, że sytuacja życiowa i materialne strony przegrywającej proces może uzasadniać odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, jeżeli jest tak dalece trudna, że uniemożliwia jej pokrycie kosztów należnych przeciwnikowi. Chodzi tu o sytuację, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej kosztami przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności.

Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 czerwca 2015 r. sygn. akt VI Nc-e 1018795/15 nakazał pozwanej, aby uiściła kwotę dochodzoną pozvem oraz koszty procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo w tym terminie wniosła sprzeciw.

Pozwana w zakreślonym terminie złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W sprzeciwie pozwana nie negowała istnienia kwoty dochodzonej pozvem oraz jej wysokości. Pozwana wniosła o rozłożenie należności dochodzonej pozvem na niewielkie raty. Podniosła, że ze względu na problemy finansowe, rodzinne i osobiste nie jest w stanie spłacić tej kwoty jednorazowo. Wyjaśniła, że łączne miesięczne zadłużenie, jakie na niej ciąży, przewyższa jej dochód w wysokości 1 900, 00 zł netto, przy czym po „zajęciu komorniczym” otrzymuje „na rękę” jedynie 1 100, 00 zł. Dodała, że jest wdową i pomaga córce, która samotnie wychowuje trójkę dzieci.

Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2015 r sygn. akt I Nc-e 1018795/15, wobec skutecznie wniesionego sprzeciwu przez pozwaną, stwierdził utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i przekazał rozpoznanie sprawy tut. Sądowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. C. w dniu 5 września 2013 r zawarła z powodem Bankiem (...) Spółka Akcyjna w B. umowę o kartę kredytową nr (...). Na podstawie tej umowy pozwanej wydano kartę kredytową i udzielono limitu kredytowego w wysokości 500, 00 zł. Pozwana w umowie zobowiązała się do terminowego regulowania należności powstałych z tytułu posługiwania się kartą w wysokości i terminach podanym przez powoda w miesięcznych zestawieniach. W przypadku niespłacenia w wyznaczonych terminach pełnych wymagalnych należności za co najmniej dwa cykle rozliczeniowe, mimo pisemnego wezwania, powód mógł dokonać wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Od dnia następującego po upływie okresu obowiązywania umowy, powód mógł pobierać od całości zadłużenia odsetki od należności przeterminowanych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Dowód:

**- umowa o kartę kredytową nr (...) z dnia 5 września 2013r.
z kartą deklaracji „karta kredytowa” k. 19- 30.**

W związku z powstałym na rachunku pozwanej zadłużeniem, umowa została jej wypowiedziana pismem z dniem 12 stycznia 2015r. z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonym od doręczenia tegoż pisma. Ostatecznie ustalono termin zapłaty na dzień 25 lutego 2015r.

Na dzień 9 czerwca 2015 r zadłużenie pozwanej wynosiło: niespłacona należność główna tzw. kapitał w kwocie **695, 56 zł** oraz odsetki karne naliczone według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP do dnia 8 września 2015 r w łącznej kwocie **16, 01 zł**.

Dowód:

**- wyciąg nr 1/2015r. z ksiąg bankowych z dnia 9 września 2015 r – k. 31,
- wypowiedzenie umowy kredytowej z dnia 12 stycznia 2015r – k. 32.**

Wobec pozwanej toczyły się w tut. Sądzie postępowania związane z licznymi zobowiązaniami kredytowymi.

T.. Sąd wyrokiem z dnia 14 listopada 2014r. sygn. akt I C 731/14 zasądził od pozwanej na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 1 945, 15 zł płatną w 25 ratach średnio po 77, 00 zł miesięcznie.

T.. Sąd wyrokiem z dnia 6 października 2015r. sygn. akt IC 519/15 zasądził od pozwanej na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwotę 1 751, 27 zł płatną w 6 ratach średnio po 300, 00 zł miesięcznie.

T.. Sąd wyrokiem z dnia 16 listopada 2015r. sygn. akt I C 651/15 zasądził od pozwanej na rzecz (...) im. (...) w G. kwotę 19 199, 66 zł płatną w 100 ratach średnio po 190, 00 zł miesięcznie.

T.. Sąd wyrokiem z dnia 17 listopada 2015r. sygn. akt IC 769/15 zasądził od pozwanej na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwotę 975, 32 zł płatną w 10 ratach średnio po 100, 00 zł miesięcznie.

Dowód:

**- akta tut. Sądu sygn. I C 731/14, a w szczególności zalegający wyrok z dnia 14 listopada 2014r,
- akta tut. Sądu sygn. I C 519/15, a w szczególności zalegający w nich wyrok z dnia 6 października 2015 r,**

- akta tut. Sądu sygn. I C 651/15, a w szczególności zalegający w nich wyrok z dnia 16 listopada 2015 r,

- akta tut. Sądu z dnia I C 769/15, a w szczególności zalegający w nich wyrok z dnia 17 listopada 2015 r.

Pozwana jest wdową, po śmierci męża sama spłacała kredyty zaciągnięte wspólnie na budowę domu. Pozwana ma dwie córki, młodsza w 2014 r zdała egzamin maturalny i pozostawała bez pracy. Od starszej córki odszedł mąż, pozostawiając ją z dwójką małoletnich dzieci, bez alimentów. Pozwana pracuje jako nauczycielka osiągając miesięczne wynagrodzenie w wysokości około 1 900, 00 zł, przy czym z wymienionej kwoty po potrąceniu należności egzekwowanych przez Komornika, a wynikających z innych zobowiązań kredytowych, pozostaje jej kwota 1 100, 00 zł. Pozwana pomaga córce samotnie wychowującej dzieci, a nadto spłaca liczne zadłużenia. Na rozprawie w dniu 14 listopada 2014 r pozwana oświadczyła, że stać ją jedynie na raty w kwocie po 50, 00 zł miesięcznie.

Dowód:

- akta tut. Sądu sygn. I C 731/14, a w szczególności zalegający w nich protokół przesłuchania pozwanej A. C. z dnia 14 listopada 2014 r (k. 42).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty.

Dokumenty w postaci umowy o kartę kredytową oraz wypowiedzenia tej umowy, jako dokumenty prywatne, stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenia w nich zawarte.

Z kolei dokumenty w postaci wyciągu z ksiąg bankowych, wyroków sądowych oraz protokołu rozprawy sądowej, jako dokumenty urzędowe, stanowiły dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone.

Moc dowodowa tych dokumentów nie była kwestionowana, dlatego Sąd dał im wiarę.

Na podstawie tych dokumentów Sąd ustalił, jakie roszczenie przysługuje powodowi wobec pozwanej, tj. z jakiego tytułu i w jakiej wysokości. Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary zeznaniom pozwanej złożonym w sprawie o sygn. akt I C 731/14, a dotyczącym jej sytuacji finansowej oraz rodzinnej, mającym istotne znaczenie dla rozpoznania wniosku o rozłożenie spłaty zadłużenia na raty. Zeznania te Sąd uznał za szczerze i przekonujące, tym bardziej, że korespondowały z pozostałym materiałem zebrany w sprawie. Należy podkreślić, że zeznania te stanowiły podstawę ustaleń Sądu także w przywołanej wyżej sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty **712, 18 zł** wynikającej z umowy o kartę kredytową, w tym kapitał w kwocie 695, 56 zł i skapitalizowane odsetki w kwocie 16, 62 zł, wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi.

Ze zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego wynika bezsprzecznie, że w dniu 5 września 2013r. strony zawarły z umowę o kartę kredytową oraz że pozwana nie wywiązała się w terminie z powstałego z tego tytułu zadłużenia. W konsekwencji powód wypowiedział umowę, a wierzytelność stała się wymagalna.

Pozwana nie kwestionowała faktu istnienia jak i wysokości należności dochodzonej pozwem, wniosła jednak o rozłożenie spłaty zadłużenia na raty.

Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Chodzi tu o sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2013r. I Aca 1080/12, Lex 1313300). Z drugiej strony chodzi także o to, aby umożliwić pozwanemu dobrowolne wykonanie

wyroku, a wierzyciela nie narażać na nieefektywne wydatki egzekucyjne. Takie rozumienie art. 320 kpc pozostaje w zgodzie z art. 31 ust. 3 Konstytucji, uzależniającym dopuszczalność ustanowienia w ustawie ograniczenia korzystania z konstytucyjnego prawa, jakim jest wierzycielność, od tego, czy nie narusza ono istoty tego prawa oraz czy jest konieczne w demokratycznym państwie m.in. dla porządku publicznego albo wolności i praw innych osób (por. uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r III CZP 126/06, OSNC 2007/10/147). Pamiętać jednak należy, że ochrona – jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 kpc – nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 grudnia 2013r. I Aca 916/13, Lex nr 1416150).

W ocenie Sądu wnioszek pozwanej o rozłożenia kwoty objętej pozwem na raty zasługiwał na akceptację. Sytuacja rodzinna i majątkowa pozwanej jest bardzo trudna, nie pozwala na zapłatę tej kwoty jednorazowo i niezwłocznie. Pozwana jako nauczycielka zarabia 1 900, 00 zł, ale po potrąceniu komorniczym otrzymuje tylko kwotę 1 100, 00 zł. Z tej kwoty utrzymuje siebie oraz pomaga dwóm dorosłym córkom, w tym jedna samotnie wychowuje dwoje dzieci, a także spłaca liczne zobowiązania. Jak wynika z akt innych spraw cywilnych – o których wiadomo Sądowi z urzędu - raty zasądzone wyrokami tut. Sądu pod koniec 2015 r w sprawach o sygn. I C 651/15, sygn. I C 519/15, I C 769/15 to miesięcznie łącznie kwota 590, 00 zł (190, 00 zł + 300, 00 zł + 100, 00 zł). Należy podkreślić, że pierwszy wyrok o zapłatę przeciwko pozwanej zapadł w listopadzie 2014r. w sprawie o sygn. I C 731/14, zaś wyroki w przytoczonych wyżej sprawach w październiku i listopadzie 2015r., a więc wszystkie na przestrzeni niespełna półtora roku. Skoro od końca 2014 r sytuacja pozwanej nie uległa poprawie, a co więcej uzasadniała rozłożenie na raty należności również w orzeczeniach wydanych przed kilkoma miesiącami, to zasadnym jest rozłożenie dochodzonej należności także w obecnym postępowaniu.

Jednocześnie Sąd miał na względzie interes powoda. W ocenie Sądu rozłożenie zasądzonego świadczenia na miesięczne raty nie będzie dla niego dotkliwie, umożliwi spłatę całości zadłużenia oraz zaoszczędzi nakład pracy i koszty związane z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego, które, mając na uwadze wysokość dochodów pozwanej i liczne zobowiązania kredytowe, pogorszyłyby tylko sytuację pozwanej i mogłyby nie doprowadzić do zaspokojenia wierzyciela nawet w części.

W ocenie Sądu, obecnie pozwana może uiszczać raty w niewielkiej wysokości. Zdaniem Sądu kwota 50, 00 zł jest najwyższą z możliwych realnych kwot do spłacenia przez pozwaną w każdym miesiącu. Taka wysokość raty daje powodowi gwarancję, że pozwana mając stałe, choć obciążone innymi zobowiązaniami źródło dochodu, przy systematycznych wpłatach wykona w pełni zobowiązanie w ciągu roku i trzech miesięcy, co w żaden sposób nie narusza uzasadnionego interesu powoda.

Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda należność dochodzoną pozwem tj. kwotę 712,18 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie liczonymi od dnia 12 czerwca 2015r. do dnia 8 marca 2016r tj. dnia wydania wyroku. Następnie Sąd rozłożył płatność kwoty 712,18 zł na 15 miesięcznych rat: pierwsza rata w kwocie 12,18 zł płatna w miesiącu następnym po miesiącu, w którym uprawomocnił się wyrok, a kolejne 14 rat w kwotach po 50,00 zł każda – płatnych do 5-go dnia każdego kolejno następującego po sobie miesiąca, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w uiszczeniu którejkolwiek z rat.

Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r III CZP 126/06 OSNC 2007/10/147). Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić przyznania wierzycielowi odsetek za okres poprzedzający wydanie wyroku (por. uchwała SN z dnia 22 września 1970 r III PZP 11/70 OSNC 1971/4/61). Stąd odsetki od dochodzonej kwoty zostały zasądzone od dnia 12 czerwca 2015r. do dnia wydania wyroku, tj. do dnia 8 marca 2016 r, co skutkowało oddaleniem powództwa w dalszej części. Jeśli jednak pozwana będzie opóźniała się z zapłatą poszczególnych rat, powodowi będą się należały odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat (por.: H. Pietrzkowski, Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych, Warszawa 2009, s. 336).

W tym stanie rzeczy na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Na koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 30, 00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 60, 00 zł oraz zwrot prowizji w kwocie 0, 30 zł. Mając na uwadze trudną sytuację osobistą, rodzinną i finansową pozwanej, na podstawie art. 102 kpc, Sąd obciążył pozwaną tylko częścią kosztów procesu, a to wynagrodzeniem pełnomocnika powoda – które według taryfy wynosiło 180, 00 zł – tylko w kwocie 60, 00 zł. Powód nie uiścił opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17, 00 zł.

SSR Agata Gawłowska- Sobusiak

S/

- odnotować uzasadnienie,
- wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda r.pr. I. K.,
- kal. 2 tyg.

SSR Agata Gawłowska- Sobusiak

Dnia 4 kwietnia 2016 r